

PRIN CREDINȚĂ, MOISE

Îți mulțumesc, Frate Neville. Bună dimineața, oameni buni. Este bine să fim aici astăzi în tabernacol. Și m-am gândit că poate dacă îl pun pe Fratele Neville să vorbească în dimineața aceasta, eu aș încerca deseară. Și apoi mă uitam înapoi atunci la o lecție de școală Duminicală pentru dimineața aceasta. Și ce o . . . Cu voia Domnului, noi vom încerca să—să avem această lecție de școală Duminicală.

² Acum, au fost două săptămâni acum, cam, de când am venit înapoi. Și am fost foarte agitat așa cum ați înțeles, că, pe câmp, am devenit foarte, foarte epuizat și cu greu puteam să merg mai departe. Și apoi eu a trebuit să vin înăuntru doar pentru puțină odihnă. Și am luat vreo trei zile jos la Wolf Creek Dam, jos în Kentucky, unde m-am născut. M-am gândit, „Oh, mă simt chiar minunat acum. Eu sunt bine.”

³ Și am ajuns înapoi acasă, și primul lucru ce mic m-a întâlnit în față era un fel de afacere guvernamentală cu un impozit pe venit. Eu m-am dus de tot până la fund din nou. Astfel mi-am dat seama că va dura mai mult decât doar o săptămână sau două să mă odihnesc.

⁴ Și slujba mea se pregătește să facă schimbarea acum. Și eu nu am adunări programate. Și acela-i motivul că eu doar cumva am venit la o parte, și m-am gândit, și acum pentru următoarele câteva săptămâni, eu doar voi lua o odihnă, odihnă completă, și aștept după Domnul.

⁵ Și mulți dintre voi, cei care sunteți aici, care sunteți vechi, care sunteți cu noi de atâta timp, își amintesc că ceea ce ne-a spus Domnul, El a îndeplinit întotdeauna ceea ce a spus că va face.

⁶ Amintiți-vă, când chiar la început, în biserică aici, în dimineața când noi am așezat piatra tabernacolului, cum că El . . . Aceasta este scrisă, și stă în piatră, pe foaia din Biblia mea. În dimineața aceea, acea mare vedenie, a spus, „Acesta nu este tabernacolul tău.”

⁷ Am spus, „Unde este, Doamne?” El m-a pus afară sub ceruri. Și un Glas a venit. Și m-am uitat și am văzut cele trei cruci, ca, pomii și rodul lor, și așa mai departe. Voi știți ce este viziunea. Aceasta a fost scrisă, cu anii.

⁸ Luând, zilele trecute, o carte veche sus acolo, citind unele din lucrurile pe care Domnul le-a spus, prezis; deja s-au împlinit. Despre treaba aceasta juvenilă, și despre cum va ieși războiul, și toate lucrurile acelea au lovit.

⁹ Doar cele două lucruri rămase, într-una din acele mari profeții. Și anume, ca mașinile să circule pe șosea cu telecomandă, arătând ca un ou, numai că nu o conduci tu. Se controlează singură. Și atunci se va ridica o mare femeie, pentru că America este o națiune a femeilor. Și se va . . . O mare femeie se va ridica și va fi Președinte sau ceva de genul acesta, în națiune. Și atunci acolo va veni o anihilare totală. Întreaga națiune va fi nimicită.

¹⁰ Și, aceea, eu prezic . . . Acum acesta nu este Domnul care spune aceasta. (Cealaltă, despre femeie, este, este Domnul.) Dar eu am prezis, în 1933, că lumea va întâlni anihilare totală înainte de '77.

¹¹ Astfel, eu nu am știut atunci că ei aveau ceva care putea să o nimicească cum au ei acum, dar am văzut națiunea în anihilare totală, doar cioturi de pomi și lucruri ca acelea, rămase.

¹² Astfel, este pe drumul ei. Și dacă toate aceste alte lucruri au venit la împlinire întocmai cum a spus El, aceea va fi de asemenea, este întocmai cum a spus El în Scriptură aici, ce spune El, dacă Cristos a venit prima dată, El va veni a doua oară. Și toate lucrurile care El le-a spus vor veni la împlinire. Și văzând aceasta cuvenit, și știind că noi suntem . . . numărul nostru este chiar gata să fie chemat, ca o națiune, știind că Biserica este gata să-și ia Răpirea Ei. Aceasta mișcă inima unui lucrător, sau oricare dintre laici, să știe că noi suntem în această zi și timpul în care trăim. Este cel mai mareț timp în care vreo persoană a trăit vreodată pe pământ, este chiar acum; adică, pentru Biserică. Astfel, eu cu certitudine doresc rugăciunile voastre.

¹³ Și apoi am văzut în tabernacol, și am văzut că ei aveau . . . urma să aibă ceva realegeri și de toate, în biserică, pentru unii din comitet și așa mai departe.

¹⁴ Și—și biserica avea nevoie de o mică adunare, puțină agitare. Și voi ați fost întotdeauna buni cu mine, și m-ați binecuvântat. Și prin faptul că eu sunt aici, se pare că a fost o binecuvântare pentru voi. Și eu sunt sigur, să fiu cu voi, a fost o binecuvântare pentru mine. Și voi întotdeauna ați acceptat ce am spus a fi Adevărul, așa cum eu l-am văzut prin Dumnezeu. Și eu—eu apreciez asta.

¹⁵ Astfel atunci, am pornit înăuntru, și apoi eu urma să aflu, și să îndreptăm biserica noastră, în comitetele ei, și apoi pentru alegeri și așa mai departe. Și atunci—atunci, m-am gândit, după aceea, am mers afară și m-am odihnit puțin înainte să mă întorc din nou pe câmp.

¹⁶ Țineți-o între voi. Acum, aceasta nu este pentru cei din afară. Este pentru acest tabernacol. Noi vrem o întâlnire cu acest tabernacol, astfel ca totul, și fiecare greșeală, toate lucrurile care sau petrecut și poate mici simțuri de la unul la altul; acelea, eu am să le iau pe fiecare din ele și le aduc chiar față în față. Astfel

dacă voi nu vreți să o înfățișați, voi mai bine să părăsiți țara; căci voi veniți față în față cu fiecare bucățică din aceasta, cum noi obișnuiam să facem aici la tabernacol. Și totul să fie netezit, pentru că noi suntem frați și surori care am frânt cina, Trupul lui Cristos, peste masa binecuvântărilor. Și nu este nimic decât că diavolul ar face ceva care ar fi greșit, și ar cauza sentimente, sau să sfâșie, sau orice în felul acela. Și eu îl iau pe Fratele nostru Neville, și noi mergem din loc în loc, și aducem oameni la oameni, împreună, până când vechiul tabernacol este înapoi, stabilit din nou, pe picioarele lui, să meargă înainte pentru Împărăția lui Dumnezeu. Acum, acesta este, motivul pentru care am spus aceasta, este pentru că este cu propriul nostru grup mic aici în această dimineață.

17 Și acum eu am să mă odihnesc puțin, și mă voi întoarce cât pot de repede. Apoi mă aștept să plec din nou pe câmp. Și de data aceasta, cu voia Domnului, eu vreau să iau puținul pe care noi l-am acumulat în fonduri, și așa mai departe, de mine, afară în, acest program de misiune străină, și să-mi iau un cort nou, și ceva echipament nou, și să pornesc pe câmp, nu de la biserică la biserică, ci să mergem în propriile noastre întâlniri.

18 Acum, fără să desconsider frații care m-au invitat, ceea ce este minunat. Dar mai toate acestea, voi aflați despre aceste convenții, ei spun că vei fi acolo, și apoi toți prietenii tăi vin înăuntru, și atunci se bate foarte mult la tobă pentru bani. Doar îi slăiește pe oamenii aceia. Eu doar am început să aflu asta, voi vedeți. Deci aceea—aceea nu este corect. Noi vrem să avem un loc unde să-i putem aduce. Voi nu trebuie să vă aduceți banii. Doar veniți, voi înșivă, și—și slujiți pe Domnul. Vedeți? Și astfel acum . . .

19 Și slujba mea a luat o schimbare chiar acum. Vă amintiți când eu obișnuiam să iau persoana de mână, și doar stăteam acolo, și Domnul îmi spunea care era necazul lor. A zis, „Atunci va veni la împlinire, tu cunoști secretul inimii oamenilor.” Fiecare din voi știe că s-a întâmplat chiar perfect în felul cum Aceasta a spus. Acum acesta este următorul pas, care a fost profetit și prezis, care va fi cu mult dincolo de oricare din Acesta, voi vedeți. Și aceasta este chiar acum în schimbare.

20 Și acela-i motivul că Satan se luptă cu mine cu impozitul pe venit, încercând să-mi spună, guvernul, că eu datorez impozit pe venit pentru fiecare bănuț care l-am luat, ca un lucrător, de când cu douăzeci și șapte de ani în urmă, am intrat în slujbă. Nu este așa, pentru că a trecut prin biserică aici.

21 Eu sunt administratorul acestei biserici. Aceea este exact corect. Aceasta este în evidențe aici. Astfel, atunci, dacă eu sunt casierul-administrator al acestei biserici, atunci nu există nimic în lume. . . Guvernul nu are nimic de-a face cu aceasta. Ei nu chestionează biserica. Ei mă întreabă ca fiind casierul bisericii.

Și administratorii au semnat o hârtie care este în bancă acolo, că toate fondurile mele. . . În loc să am o fundație de-a mea proprie, eu am trecut-o prin biserica mea aici, căci ea este automat o fundație, oricum.

²² Și să fac asta, mă ajută să nu fug de la biserică și să o părăsesc, și să merg afară și să nu fie nimic aici. După ce am promis oamenilor că mă voi întoarce la biserică, în repetate rânduri, și îi voi ajuta. Acela-i motivul că eu l-am ținut așa, pentru că v-am făcut o promisiune vouă oamenilor. De aceea eu stau cu aceasta în felul acela, în loc să am un individ. Atunci, dacă tu faci asta, aceasta o aruncă la o organizație. Și eu sunt ferm împotriva organizației. Astfel eu—eu o voi păstra întocmai în felul cum este, în mâinile lui Dumnezeu, așa ca noi să ne putem mișca înainte pentru Împărăția lui Dumnezeu.

²³ Acum, în această dimineață, noi vrem să studiem acest Cuvânt vechi binecuvântat, și să credem.

²⁴ Acum, eu vreau să spun, de asemenea. . . Eu îl văd pe Fratele Egan și mulți, unii din administratori șezând aici, după ce am avut adunarea de administratori, seara trecută; este adevărat, eu public înaintea bisericii, că fiecare din voi toți nu mai sunteți un—un administrator numiți. Voi sunteți administratori alesi, și numele vostru este în registre. În regulă.

²⁵ Și acum ei vor mai avea niște alegeri de—de diaconi, și așa mai departe. Și Fratele Neville este, îi va chema pe aceia imediat după acest serviciu, în regulă, și pentru casier și așa mai departe, așa cum așezăm biserica. Luați-o, toate mediile, gata, atunci noi putem avea o trezire așa cum vine înainte.

²⁶ Acum, chiar înainte să ne întoarcem înapoi la paginile de aici, pentru lecția noastră de școală Duminicală, la acest Cuvânt măreț al viului Dumnezeu, să ne aplecăm doar capetele, câteva momente, așa cum vorbim cu Autorul acestei Cărți. Și acum lăsați la o parte fiecare gând, tot ce este contrar, să vă țină de la a avea o binecuvântare.

Să ne rugăm.

²⁷ Prea sfânt și neprihănite Dumnezeule, în Prezența Ta augustă binecuvântată noi venim acum, oferindu-Ți viețile noastre, și ale—și sufletele noastre, și trupurile noastre, și serviciile noastre, și talentele noastre. Și tot ceea ce avem, Ți le prezentăm Ție. Și așa cum Tu privești asupra noastră, Doamne, dacă există vreun păcat gol și nemărturisit, noi Ți-am cere, O Doamne Dumnezeule, ca Tu să aplici Sângele Fiului Tău, Isus, la un astfel de loc. Căci, dându-ne seama că noi în noi înșine suntem insuficienți, și acolo este imposibil ca noi să fim vreodată auto-susținători. Dar noi ne bizuim complet pe Sângele Lui prețios, și pe harul Lui să-l aplice în contul nostru, ca noi păcătoșii nevrednici să putem veni cu îndrăzneală într-o zi în Prezența Ta, aducând înaintea noastră acest Sânge al Domnului Isus. Care,

Tu, în timpurile trecute, l-ai recunoscut a fi Sângele singurului Tău Fiu născut, și ai făcut promisiunea, că, „Prin El, dacă ne mărturisim păcatele noastre, noi vom fi justificați prin harul Lui.”

²⁸ Și acum noi am cere, Doamne, ca Tu să ne ierți de orice greșală, orice păcat de greșală sau omisiune, fărădelege, că dacă vreun gând rău a străpuns sufletul nostru, prin săgețile înfocate ale diavolului, ca Tu să alungi pe acest vrăjmaș rău al Tău, și al poporului Tău.

²⁹ Și noi am cere ca Tu să trimiți Duhul Sfânt să apuce Cuvântul la timpul acesta, așa cum ne predăm pe noi înșine ca instrumente, ca Tu să vorbești prin noi, și să auzi prin noi, Cuvântul Tău. Și fie ca noi în schimb să-L primim ca de la Tine, și să părăsim acest loc, astăzi, simțind că noi am fost reajustați la cauza lui Cristos; ca noi să putem fi mai bine potriviți pentru serviciul din seara aceasta și mâine, din cauza vizitei Duhului Sfânt.

³⁰ Bindecuvântează pe frații noștri de pretutindeni, bisericile din toată lumea, care țin înaintea Cuvântului Vieții în această zi rea. Noi simțim că nu a mai rămas mult timp să lucrăm, căci noaptea vine repede. Norii de război plutesc din nou. Răul este aproape, și ne rugăm ca Tu să ne lași să lucrăm ca niciodată înainte. Odihnește-ne trupurile noastre obosite, Doamne, și trimite-ne înapoi în luptă. Căci noi o cerem în Numele Domnului Isus, și de dragul Lui ne rugăm. Amin.

³¹ Așa cum deschidem, în această dimineață, Biblia, la al—al 11-lea capitol din Cartea Evreilor.

³² Miercuri seara noi am vorbit despre al 7-lea capitol din Cartea Evreilor, despre „Melhisedec, fiind fără tată, și fără mamă, fără început de zile, sau sfârșit de viață.”

³³ Și m-am gândit, poate, în această dimineață, ar fi potrivit să deschid din nou această Carte minunată, fiindcă noi avem bazele la ceea ce noi dorim să spunem, în citirile anterioare. Și sărind peste al 10-lea capitol, și al 9-lea capitol, care sunt legile jertfelor, noi am ajunge într-un loc de „credință.” Și aici în Cartea despre Evrei, al 11-lea capitol, și începând cu al 23-lea verset, noi citim Aceasta în felul acesta:

Prin credință Moise, când el s-a născut, a fost ascuns trei luni de părinții lui, pentru că ei au văzut că el era un copil potrivit; și lor nu le-a fost teamă de porunca împăratului.

Prin credință, Moise, când a ajuns la vârsta anilor, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui Faraon;

Alegând mai degrabă să sufere necazul împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure pentru o vreme de plăcerile păcatului;

Socotind ocară lui Cristos bogății mai mari decât comorile din Egipt: . . . și avea recompensă spre răsplată.

Prin credință el a părăsit Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului: căci el a îndurat, ca și cum l-ar fi văzut pe cel ce este invizibil.

³⁴ Eu vreau să iau subiectul, în această dimineață, „alegând prin credință.” Și eu vreau să iau ca un text, primele trei cuvinte din capitolul al 23-lea, *Prin Credință, Moise*. Și, „alegând prin credință,” aproape tot ce facem, noi trebuie să alegem prin credință. Și tot ce aflăm noi că Moise a făcut, care merită repetat, a fost prin credință; nu prin vedere, ci prin credință.

³⁵ Și motivul că eu am selectat aceasta în această dimineață, pentru biserică în această stare, a fost că în a noastră . . . chiar școlile noastre, și în jur, noi am avut așa de multă învățătură științifică. Din această cauză, noi i-am atras pe oameni departe de credință. Acum, credința nu este dovedită prin știință. Credința este ceea ce știința nu vede. Și noi . . . Dacă noi pierdem vreodată această mare credință, atunci noi suntem total în întuneric, aceasta . . . nu contează cât de bine suntem noi educați, cum am putea explica Cuvântul lui Dumnezeu, ca să se potrivească cu propriul nostru fel de a crede.

³⁶ Nu există nici o cale să fii vreodată plăcut lui Dumnezeu, numai prin credință. Scriptura o declară clar în felul acela, și aceasta este prin credință. „Și fără credință,” zice Scriptura, „este cu neputință să mulțumești pe Dumnezeu.”

³⁷ Astfel, dacă credința nu este de acord cu știința, și știința nu este de acord cu credința, care îi pune la—la muchie unul față de celălalt, atunci noi trebuie să luăm o alegere cum a făcut Moise. Prin credință noi credem!

³⁸ Acum, dacă ne pierdem credința, atunci nu vom primi niciodată răspuns la o rugăciune de la Dumnezeu. „Căci cel ce vine la Dumnezeu trebuie mai întâi să creadă că El este, și un răsplătitor al acelor care Îl caută cu sârguință.” Astfel, dacă ne pierdem credința, rugăciunile noastre sunt anulate; noi nu ajungem nicăieri.

³⁹ Deci aceasta este tot ce ne putem gândi, în această dimineață, este să ne ținem de credință. Atunci, dacă pierdem credința, toate speranțele noastre sunt duse. Și dacă pierdem credința, toată realitatea noastră spirituală este dusă. Căci, voi nu puteți avea credință în lucrurile pe care le vedeți, căci lucrurile pe care le vedeți sunt toate pieritoare.

⁴⁰ Dacă ne uităm la vreo persoană mare, un mare predicator, sau o mare adunare, ei toți vor pieri, într-o zi. Și dacă ne uităm la o națiune mare, sau o armă mare, ele toate vor pieri, într-o zi. Și atunci noi trebuie să trăim prin credință, despre acele lucruri pe care știința nu le declară. Este prin credință că noi credem.

41 Acum, noi ne pierdem slava dacă ne pierdem credința. Acum, dacă ne îndepărtăm de la credință, atunci noi ducem biserica într-un tărâm intelectual.

42 Și de multe ori, s-a gândit, printre oameni, că din cauză că o adunare era mare, și ei aveau biserici mari, turle mari, și o mare, mulțime de oameni bine îmbrăcați și îngrijiți, și o mulțime de finanțe, că ei își puteau permite astfel de lucruri, noi, de multe ori, am gândit că aceea era inspirator, că această anumită biserică trebuie să fie inspirată. Sau, noi adesea ne-am referit la diferiți slujitori care ies afară pe câmp și au mari adunări de mulțimi, și noi gândim, uneori, că ele sunt semnele de inspirație. Dar acela nu este întru totul adevărul. Aceea este inspirație umană.

43 Dar adevărata inspirație vine prin împlinirea vocii lui Dumnezeu. Vedeți? Fie că este unul singur, sau doar o mână de oameni. Fie că este o biserică mare, sau o biserică mică, aceasta nu contează. Dacă el este un mare, vorbitor elocvent, sau doar un om care abia își cunoaște ABC-ul, aceasta nu contează. Aceasta depinde de mesajul care el îl aduce, dacă acesta este inspirat de Cuvântul lui Dumnezeu, sau, este aceasta inspirat de concepții intelectuale de inspirație umană?

44 Unii oameni pot fi inspirați din cauza unui vorbitor elocvent. Asta nu o face corect. Uneori ei sunt inspirați pentru că omul este așa de instruit încât el ar putea să-și pună punctul de vedere. Asta nu înseamnă că este de la Dumnezeu. Vedeți?

45 Este numai prin Cuvântul veșnic, Etern și binecuvântat al lui Dumnezeu, că putem primi inspirație, și aceea este dată de Duhul Sfânt. Prin credință noi o primim.

46 Acum ne-am gândi la Moise, și acest timp măreț al vieții lui. Și noi citim înapoi, despre nașterea lui, și cum că Dumnezeu s-a îngrijit de el, dar a venit un timp în viața lui Moise unde trebuia să fie un timp de alegere. Dacă noi citim bine, noi aflăm că el era fiul fiicei lui Faraon, și era moștenitorul tronului, și ar fi fost următorul faraon în Egipt. Astfel el observa așa cum se uita în jur, după ce el a devenit de vârstă și de răspundere, și acolo ar fi fost acei sclavi care lucrau în gropile de nămol. Și Moise, așa cum a privit prin ferestrele palatului, asupra acelorași sclavi la care s-a uitat Faraon, dar ce diferență era acolo în privire.

47 Eu vreau să bazez acel gând, în această dimineață, pentru câteva minute, și fie ca Dumnezeul Cerului să o facă să pătrundă în fiecare inimă de aici, este cum te uiți la orice, ce face diferența.

48 Marele evanghelist, John Sproul, care a fost un convertit din slujba Fratelui Bosworth, pe care mulți dintre voi vi-l amintiți cu ani în urmă, din Old Glory Barn. El a zis, că într-o zi el făcea o călătorie, înainte de decesul tovarășe și soției lui preaiubite. Ei erau în La Salle, Lorraine, Franța. Și eu am avut privilegiul să vizitez același loc. Și ghidul îi ducea afară prin grădini, și le arăta

diferitele lucruri. Și ei au venit la o anumită statuie a Domnului Isus, răstignirea. Și Dl. Sproul stătea deoparte, privind la ea, el și soția lui, și, în inimile lor, criticau ceea ce trebuie că avea artistul în minte, sau sculptorul, adică, când el a cioplit dintr-o piatră, un lucru cu arătare așa de oribilă să fie să reprezinte suferința și dragostea și mila Domnului Isus, și cum arăta totul crud și ciopârțit. Și ghidul a venit la Dl. Sproul, și i-a zis, „Domnule, eu presupun că tu critici această statuie a Domnului Isus.”

Și el a spus, „Așa este.”

⁴⁹ Și el a zis, „Eu nu sunt nici un pic surprins, pentru că cei mai mulți oameni care se uită la aceasta, întâi, ei o critică.”

⁵⁰ Și Dl. Sproul a zis, „Păi, eu nu pot vedea nici o milă sau vreo inspirație din a privi la un astfel de lucru, așa că eu mă întreb de ce sculptorul a făcut-o vreodată în felul acesta.”

⁵¹ „Și sculptorul . . .” A spus, „Dl. Sproul, această statuie este în regulă, și sculptorul avea lucrul corect în mintea lui. Dar unde este necazul, este cu tine. Este felul cum tu o privești.” Și el l-a luat pe el și pe soția lui de mână, și i-a condus jos la un altar la piciorul acestei zise cruci. Și el a spus, „Acum, D-le. Sproul, privește în sus acum.” Și când el s-a uitat sus, el a zis că inima lui parcă l-a cedat. Ce diferență era, să stea deoparte acolo și să privească la aceasta în felul *acela*, și să se pună jos și să privească la ea în felul în care a fost făcută să fie privită.

⁵² Și acela-i felul cum este Dumnezeu. Acela-i felul cum este credința. Este felul cum o privești. Dacă vă uitați la aceasta ca pe un fel de Biblie istorică, despre ceva care a fost în zilele care au trecut, voi niciodată nu veți fi în stare să obțineți valoarea reală a Bibliei. Voi trebuie să vă puneți pe genunchi, și să ascultați poruncile acestei Biblii, și să priviți la Aceasta prin ochii Duhului Sfânt.

⁵³ Eu aș întreba această audiență în această dimineață: La ce ne folosește un Dumnezeu istoric astăzi dacă El nu este același Dumnezeu? La ce folosește un Dumnezeu, care l-ar lua pe Moise și să facă minunile cu el care le-a făcut, la ce ne-ar folosi să citim despre un astfel de Dumnezeu dacă El nu este Același astăzi? La ce bun este un Dumnezeu care ar putea izbăvi din cuptorul aprins, copiii Evrei, dacă El nu este același Dumnezeu astăzi? La ce bun este un Dumnezeu care ar judeca între bine și rău, într-o zi care s-a dus, și să pedepsească pe cel rău și să binecuvânteze pe cel drept, dacă El nu este același Dumnezeu astăzi? Pentru ce mergem noi la biserică? De ce ne abținem noi de la lucrurile lumii, dacă El nu este același Dumnezeu al aceleiași judecăți, și de aceeași părere care a fost El întotdeauna? La ce ar folosi pentru un Dumnezeu care ar putea atinge mâna unei femei cu o febră aprinsă, și febra să se oprească, dacă El nu este același Dumnezeu astăzi? La ce ar folosi să slujești unui Dumnezeu care

ar putea chema pe prietenul Lui dintr-un mormânt, după ce a fost mort patru zile, dacă El nu este același Dumnezeu astăzi?

⁵⁴ Prin credință noi credem că într-o zi glorioasă El ne va chema din pământ, deși noi vom fi din nou o lingură de cenușă. Cum o dovedim noi? Noi nu o dovedim. Noi o credem. Nouă nu ni se cere să dovedim nimic. Ni se cere să o credem.

⁵⁵ Prin credință Moise a făcut *așa-și-așa*. Și cum Moise, ca un om tânăr, s-a uitat prin fereastra palatului, la sclavi, el a văzut aceeași grămadă de sclavi jechoși, murdari, plini de noroi pe care i-a văzut Faraon.

⁵⁶ Și când Faraon s-a uitat la ei, și Egiptenii, ei nu erau nimic decât o grămadă de sclavi. Asta-i tot pentru care erau ei buni; doar să fie tencuitori de nămol umani, să facă cărămizi nămolose pentru beneficiul cetăților pe care le construia Faraon. Acela-i felul cum au privit Egiptenii și Faraon la sclavi.

⁵⁷ Dar Moise, când el s-a uitat la ei, a fost o privire diferită pe care o avea Moise. Când el a văzut, trecând pe lângă fereastră, brazdele mari în fața lor, lacrimile care curgeau în jos pe obrajii lor, și trupurile lor încovoiate, el a privit la ei ca la poporul lui Dumnezeu. El nu i-a privit ca pe sclavi. El s-a uitat la ei ca la poporul ales al lui Dumnezeu.

⁵⁸ Și, oh, așa cum merg în jur, de la țară la țară, și de la națiune la națiune, predicând! De când am părăsit ușile acestui mic tabernacol, care este o instituție interdenominațională, fără lege decât dragoste, fără carte decât Biblie, și fără crez decât cu Cristos, am încercat să mă uit la copiii lui Dumnezeu, și peste cei respinși, ca fiind aleșii lui Dumnezeu și poporul ales. Eu nu-i întreb dacă ei aparțin la Tabernacolul Branham. Eu nu-i întreb dacă ei sunt Metodști, sau dacă ei sunt Prezbiterieni, sau dacă ei sunt Penticostali, sau Nazarineni, sau Pelerinii Sfințeniei, eu doar vreau să-i privesc ca poporul lui Dumnezeu. Și să văd faptele lor și acțiunile lor, că ei sunt slujitorii Domnului Dumnezeu, și inima mea dorește să aibă părtașie cu ei, nu contează ce marcă au ei. Eu doar tânjesc după părtașia lor. Eu îi iubesc pentru că eu știu că ei sunt oameni ai lui Dumnezeu.

⁵⁹ Când văd o femeie venind în jos pe stradă, cu o fustă lungă, și părul ei aranjat frumos în spate, și—și o rochie decentă pe ea; și eu văd o altă doamnă tânără, poate de aceeași vârstă, cu o pereche mică de pantaloni scurți pe ea; ea poate fi, în arătare, de două ori mai frumoasă decât femeia cu părul lung, conform cu arătarea lumii, dar eu voi lua partea mea cu fata aceea care este îmbrăcată ca o Creștină. Deși ei ar râde de ea, și ar numi-o o fanatică, totuși, eu voi lua partea mea. Ea ar putea să nu fie așa de frumoasă ca cealaltă fată, trăsătura, dar ea vede ceva. Prin credință ea îl vede pe Cel Care este invizibil, Care îi călăuzește viața.

⁶⁰ Când îl văd pe om la lucru, fiind numit „diacon,” sau „predicator,” sau „un fanatic,” deoarece el refuză să fumeze, și să bea bere, și să meargă la dansuri, ca restul din ei, și el este numit „un fanatic,” inima mea merge pentru el. El este fratele meu, jos în aceste nămoluri din Egipt, care ne face inima să tânjească să-l îmbrățișăm și să zicem, „Frate, noi suntem pelerini și străini, din această țară, și eu doresc să am părtășie cu tine.”

Moise a trebuit să facă o alegere, alegând prin credință.

⁶¹ Câți tineri ar fi sărit la ocazia să devină fiul fiicei lui Faraon! Câți tineri ar fi sărit la ocazia care a avut-o Moise, să se bucure de toate plăcerile și strălucirea lumii, să devină împăratul Egiptului, să aibă întreaga lume la picioarele lui! „Ce lucru nesăbuit,” că tinerii din ziua lui trebuie că au gândit, „când Moise a ales să-și ia locul cu poporul nenorocit și suferind al lui Dumnezeu.”

⁶² De ce a făcut-o el? Prin credință, când el și-a ridicat ochii, el a privit dincolo de strălucirea acestei lumi. El a privit dincolo de plăcerile păcatului. Și Biblia a spus că el a îndurat ca și cum l-a văzut pe Cel Care era invizibil, prin credință, și el a făcut o alegere să slujească pe acel Dumnezeu indiferent de ce a avut loc.

⁶³ Aceasta nu s-a schimbat. Mulți dintre noi am putea merge la ceea ce am numi o clădire mai bună. Ne-am putea bucura, poate, de părtășia și plăcerile de a șede într-o bancă mai bună. Noi am putea fi mai populari, să bem și să fumăm, și să ne îmbrăcăm și să acționăm ca lumea. Dar care-i treaba? Voi v-ați ridicat ochii, și prin credință voi îl vedeți pe Cel Care este invizibil, și v-ați luat poziția cu cei respinși și așa numiții sfinți-rostogoliți ai zilei. Căci prin credință Îl vedem pe Cel Care este invizibil, alegând să suferim persecuțiile și necazurile.

⁶⁴ Eu nu aș spune oamenilor că ei ar trebui să aleagă să fie năpăstuiți. Eu nu spun că voi ar trebui să alegeți suferința. Acesta nu ar fi lucrul uman de făcut. Dar dacă suferința stă în calea datoriei, atunci să o luăm așa cum vine. Eu nu vreau ca voi să faceți ceva ca cineva să-și bată joc de voi. Eu nu aș vrea ca tu să spui lucruri diferite, că, „Eu sunt un . . . Eu aparțin la o biserică care nu crede în *așa-și-așa*, în a lumii,” și lucruri ca acelea, doar să-i faci pe oameni să-și bată joc de voi. Tu aduci singur aceea asupra ta. Eu nu aș spune ca voi să ieșiți aici afară și să vă comportați și să faceți ceva care era radical. Eu nu aș vrea ca tu să faci asta, așa ca cineva să spună că tu ești un fanatic. Tu să aduci asta asupra ta. Dar dacă aceasta stă în calea datoriei noastre către Dumnezeu, lăsați ca lumea să spună ce vrea să spună. Tu trăiești în continuare.

Voi faceți o alegere. Fiecare bărbat și femeie trebuie să facă asta.

⁶⁵ Ce ar fi fost dacă Faraon ar fi putut să vadă ce a văzut Moise? El a văzut suferințele oamenilor. El știa care era prețul

de plătit. Dar prin credință el a ales asta, mai degrabă decât să aibe plăcerile păcatului.

66 Există poate o mică, doamnă tânără așezată aici, care sunt femei tinere fermecătoare, lumea ar vrea să vă spună, „Fă așa-și-așa. Tu ești frumoasă. Trupul tău este așa de frumos-conturat, tu ar trebui să arăți asta.”

67 Dar, sora mea, ridică-ți ochii sus și privește dincolo de aceea, la Cel ce a zis, „Este o urâciune ca o femeie să se îmbrace cu o îmbrăcăminte care aparține unui bărbat.”

68 Dacă bărbații din oamenii din comunitatea voastră, dacă femeile cu care vă asociați, au spus, „Tăiați jos părul acela lung. Ar fi mai răcoare. Ar fi *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*.” Sau, „Ți-ar sta mai bine.” Tu să nu ascuți la asta!

69 Tu ridică-ți ochii și, prin credință, L-ai văzut pe Cel care a spus, „Părul femeii este slava ei, și ea să nu-l taie.”

70 Dacă ei spun, „Ar fi popular. Tu vei sta mai bine în slujba ta, sau cu șeful tău, dacă ai lua o băutură sociabilă. Dacă tu ai fuma țigări ca restul femeilor, tu ai sta mai sociabil în cartierul tău.”

71 Prin credință ridicăți-vă ochii și priviți la Cel Care a zis, „Pângărește acest trup, și Eu îl voi nimici.” Prin credință noi credem lucrurile acelea. Nu este nimic ce ați văzut. Este ceva ce voi credeți. Prin credință, Moise a făcut-o.

72 Și în această umblare de credință, vine un timp când trebuie să fie o alegere.

73 Lot a făcut acea greșală tristă care o facem noi. De multe ori noi alegem pentru binele nostru. Noi alegem lucruri care ar fi mai bune.

74 Uneori dacă există o mică ceartă care vine în biserică, și cineva ar spune, „Ei bine, diaconul sau păstorul este de partea aceasta.” Nu vă uitați la aceea. Priviți la ce este neprihănit. Dați lucrul acela afară și aduceți-i pe amândoi împreună. Aceea este evlavios.

75 Există o alegere. Și noi alegem pentru noi înșine. Noi alegem ceva care este pentru binele nostru.

76 Dar Moise a ales suferințele și dizgrația, ca el să poată umbla cu poporul lui Dumnezeu. Gândiți-vă la aceasta acum. Ascultați la aceasta. „A ales suferințele poporului lui Dumnezeu, și a socotit-o o comoară mai mare, căci el a îndurat, văzând pe Cel Care era invizibil.”

Acum, Lot, odată, a trebuit să facă o alegere.

77 Și s-ar putea să fie, în această dimineață, că vor fi bărbați și femei care șed aici, care vor face alegerea voastră finală. Tu ești astăzi ceea ce ești, pentru că cu câțiva ani în urmă ai ales să fi ceea ce ești acum. Și ce alegeți voi acum va determina ce veți fi

peste cinci ani de astăzi. De azi în cinci ani tu poți fi un misionar. De azi în cinci ani tu poți fi un Creștin renumit.

⁷⁸ Sau, de azi în cinci ani tu poți fi în iad, pentru că ai făcut decizia greșită. De azi în cinci ani tu ai putea curăța scuiptoare într-un bar. De azi în cinci ani tu poți fi o prostituată pe stradă.

⁷⁹ Sau, tu poți fi un bărbat sau o femeie care este un—care este un credit la orice societate, din cauza alegerii tale pentru Cristos. De azi în cinci ani tu poți fi în Slavă, dus în Răpire, pentru că tu ai făcut alegerea ta astăzi.

⁸⁰ Dar tu trebuie să alegi. Și nu vă uitați la ce vedeți. Alegeți ce vedeți prin credință. Acela este singurul lucru care va conta, este ceea ce voi alegeți prin credință.

⁸¹ Lot, așa cum el a trebuit să facă o alegere. Abraham i-a dat lui Lot alegerea lui.

⁸² Și Dumnezeu îți dă alegerea ta. „Alege-ți astăzi cui ve-ți sluji.” În grădina Edenului era un pom al—al cunoștinței, și un Pom al Vieții. Omului i s-a dat privilegiul să aleagă pe oricare a dorit el. Și așa este și astăzi. Vi se dă privilegiul vostru, ca agenți morali liberi, să alegeți orice vreți să alegeți.

⁸³ Sfatul meu pentru voi, este, să nu priviți la lucrurile moderne din jurul vostru, și popularitatea și farmecul care ați putea fi. Ci alegeți, mai degrabă, prin credință, pe Acela care a dat promisiunea că într-o zi El va veni și va îndrepta toate greșelile, și vă va da Viața Eternă, și vă va învia. Nu contează dacă voi luați calea disprețuită cu cei puțini ai Domnului, faceți alegerea aceea. Dacă există necazuri în mână, dacă există necazuri în țară, dacă există necazuri în biserică, dacă există necazuri în casă, nu contează unde este, fă-ți alegerea, „Prin credință, îl voi sluji pe Dumnezeu. Eu îmi voi smeri inima în Prezența Lui. Eu voi lua calea cu copiii lui Dumnezeu. Eu îi văd disprețuiți și respinși, și mânați afară și batjocoriți, dar eu încă îmi voi lua postul meu de datorie. Eu voi sta chiar alături. Și când ei plâng, eu voi plânge cu ei. Și când există întristare, eu mă voi întrista cu ei. În felul cum trăiesc ei, eu voi trăi.”

⁸⁴ Cum a spus Naomi. . . Sau, Rut i-a spus lui Naomi, „Căile tale să fie căile mele. Căile mele să fie căile tale. Unde locuiești tu, voi locui eu. Unde te duci tu, eu voi merge. Dumnezeuul pe care îl slujești tu va fi Dumnezeuul meu.” Luați alegerea aceea, deși asta trage chiar pielea jos de pe conștiința voastră, de a gândi că voi sunteți cineva. Jupuiți-vă și luați-vă calea cu cei puțini disprețuiți ai Domnului, și rămâneți loial pe câmpul de serviciu și la postul de datorie.

⁸⁵ Lot s-a uitat în jur. A spus, „Eu am o alegere.” Și el a privit spre Sodoma. El a văzut că câmpurile bune cu iarbă erau mai bune decât cum a văzut Abraham, și unde era Abraham. El a văzut oportunitățile de a-și paște vitele, de a avea vite mai grase și mai bune.

⁸⁶ Eu sper că nu rănesc simțurile cuiva. Dar aceea a fost poziția prea multor predicatori, să compromită cu Evanghelia, gândindu-se că ei obțin mai mulți bani din aceasta. Un bon de masă! Eu mai degrabă locuiesc în pământul pustiu, mănânc, să beau dintr-un pârâu, și să mănânc sărățele, decât să compromit asupra convingerii credinței mele în Cuvântul Dumnezeuului cel viu. Eu voi lua calea mea.

⁸⁷ Unii din ei au spus, „Billy, care-i treaba cu adunarea ta, după cum sunt prea mulți Penticostali la ea.” Un mare lucrător denominațional a spus asta.

Am spus, „Va sponsoriza denominațiunea ta adunarea mea?”

⁸⁸ Nu cu mult în urmă, în revista *Look*, eu cred, acolo era un articol. Și scriitorul a spus acolo, a vorbit despre poporul Penticostal. El a spus, „Biserica Penticostală este biserica cu cea mai rapidă creștere din lume astăzi.” De ce? Este pentru că bărbați și femei și-au ridicat ochii și au privit departe.

⁸⁹ Și scriitorul de asemenea a complimentat poporul Penticostal. Oh, desigur, el a zis, „Acolo erau unii din ei care au mers radical, și așa mai departe. Dar, Metodistii se închină la un crez. Ei se închină lui Dumnezeu printr-un crez. Bapțiștii fac la fel, și Prezbiterienii. Dar Penticostalul se închină prin Biblia lui.”

⁹⁰ Prin credință noi vedem promisiunea. Eu îmi voi lua partea mea cu ei, nu contează cât de mult sunt ei disprețuiți, eu încă sunt unul din ei. Chiar dacă vor fi luați în răs și vor avea suferințele și coborâșurile lor, cum a avut Israel, eu niciodată nu voi vrea să stau cu profetul fals pe coasta dealului, un Balaam, și să încerc să blestem ceea ce Dumnezeu a binecuvântat. Pentru că, în tabăra aceea este o Stâncă lovită, și o Jertfă sângerândă, și un Stâlp de Foc. Nu contează în ce sunt ei, aceasta îi conduce înainte la victorie, și ei trebuie să vină la aceasta, pentru că ei sunt poporul promis care umblă prin credință. Deși ei nu sunt o denominațiune, ei erau rătăcitori în jur, și așa este poporul lui Dumnezeu. Dar eu vreau să-mi iau calea cu ei, să mă unesc cu ei în rândurile lor; nu în denominațiunea lor, ci în părtășia lor în jurul articolelor Duhului Etern al lui Dumnezeu, care, prin credință eu am primit botezul Duhului Sfânt. Dumnezeu să mă ajute să am întotdeauna atitudinea aceea.

⁹¹ Observați. Așa cum ei se mișcau înainte, noi aflăm că Lot a văzut oportunitățile pentru niște—niște vite îngrășate. Mulți văd oportunitățile unui portofel îngrășat. Mulți văd oportunitățile unei stări sociale mai bune. El a văzut posibilitățile de câțiva dolari în plus. El a văzut posibilitățile de a fi primarul cetății. Fiind un străin, și un om destul de deștept, așa cum era el, „Poate eu voi deveni omul șef al cetății.” El a văzut posibilitățile deoarece ele stăteau înaintea lui. Dar el nu a văzut focul care

urma să distrugă țara. El nu s-a împăcat cu ideea, că țara era plină de păcat, și Dumnezeu a trebuit să o nimicească.

⁹² Și, astăzi, oamenii încearcă să se împace prin a zice, „Ești tu. . . ?”

Eu voi spune, „Ești un Creștin?”

⁹³ Ei spun, „Eu sunt un American.” Aceea nu are nimic mai mult de-a face cu aceasta decât să încerci să-i spui unei ciori că el era o broască. Nu are nimic de-a face cu asta.

⁹⁴ Ea va fi nimicită, pentru că Dumnezeu este drept. Și dacă America scapă cu păcatele ei, Dumnezeul cel drept și suveran, sfânt va fi legat prin datorie să—să învie Sodoma și Gomora și să le ceară scuze pentru că le-a ars, din cauza păcatului lor; dacă El ne lasă să scăpăm cu asta.

⁹⁵ Dacă El vă lasă să ajungeți în Cer pe lucrările voastre nedrepte, El va trebui să-i ridice pe Anania și Safira și să le dea o altă ocazie. El cu siguranță ar trebui. Dar El este drept. Anania și-a văzut banii. Petru l-a văzut pe Cristos.

⁹⁶ Oh, Doamne! Lot nu a văzut distrugerea copiilor lui în locul acela.

⁹⁷ Mulți dintre voi, astăzi, ținând în jur aceste crezuri vechi formale și lucruri, voi nu vedeți delictvența juvenilă și distrugerea copiilor voștri. Tu nu vezi fiica ta într-o casă de prostituate. Tu nu-l vezi pe fiul tău un bețiv, sau la o masă de cărți pe undeva.

⁹⁸ „Pentru că ea este bine udată.” Și păcatul nu este atins. El nu și-a văzut soția, capul tuturor societăților, transformată într-un stâlp de sare, când el se uita. El nu s-a văzut scăpând numai pe marginea dinților lui, la o cetate mică pe undeva, pentru viața lui. El nu a văzut aceea, pentru că el s-a uitat numai la ce a văzut în fața lui.

⁹⁹ Dar, Abraham, el nu a observat țara bine udată, căci el și-a ridicat ochii și a văzut ziua de mâine, căci el va moșteni toate lucrurile. Adevăratul Creștin astăzi își ridică ochii și vede promisiunea lui Cristos: „Ferice de cei blânzi căci ei vor moșteni toate lucrurile. Ei vor moșteni pământul.” Adevăratul Creștin, prin credință, privește în sus și vede aceea. Numiți-l cum vreți. El și-a ridicat ochii. Și când el a făcut asta, Dumnezeu a spus, „Abraham, umblă prin țară, ea este toată a ta.” Prin credință, Abraham a făcut aceasta; aceeași credință care a avut-o Moise.

¹⁰⁰ A fost scrisă de un comentator, care a spus aceasta. Am crezut că erau cele mai frumoase cuvinte. Acel Abra- . . . „Moise a luat ce este mai bun din lume și l-a pus într-un cântar; și ce este mai rău din religie, și l-a pus în celălalt cântar; și ce este mai rău din religie a întrecut în greutate pe ce este mai bun din lume.”

¹⁰¹ La fel este și astăzi, că dacă suntem numiți orice vrem să fim numiți, „fanatici,” sau „vindecători Divini,” sau „holy-roller,” sau orice vor ei să numească. Ce este mai rău ce suntem noi va

cântări mai greu decât ce este mai bun pe care și-l poate permite lumea. Nu vreți să fiți numiți „de modă veche, un învechit, fanatic.” Aceasta va depăși cel mai bun lucru pe care diavolul îl are să vi-l ofere. Cu siguranță că da.

¹⁰² Moise a socotit ocară lui Cristos. El L-a văzut mai dinainte pe Cristos. Mai târziu el a vorbit câteva cuvinte puternice inspiratoare despre El. „Vedeți, Domnul Dumnezeu vostru va ridica un profet ca mine.” El știa. El L-a prevăzut, și el a socotit ocară Lui mai mare bogăție decât toată strălucirea lumii.

¹⁰³ Prietene Creștin, astăzi, nu poți tu să faci asta? Și toată strălucirea și popularitatea lumii, prin credință, noi îl vedem pe Cel care a promis. Și ce este mai rău în biserică astăzi, în toată starea ei, totuși Ea va cântări mai greu decât tot ce poate diavolul să vă ofere. Dacă noi suntem sfâșiați, dacă noi suntem rupti în bucăți, dacă noi suntem confuzi și zdrobiți, în denominațiuni și fanaticism, aceasta va cântări mai greu decât orice poate diavolul să vă ofere. Cu siguranță.

¹⁰⁴ El a socotit ocară lui Cristos bogății mai mari decât toate comorile din Egipt. Apoi el a trebuit să facă ceva. El a părăsit Egiptul. Oh, îmi place cuvântul acela. El a părăsit Egiptul. Vedeți, el se uita prin aceeași fereastră, dar el privea diferit de Faraon. Ce ar fi fost dacă Faraon ar fi putut să-și vadă sfârșitul? Ce ar fi fost dacă Faraon și-ar fi văzut națiunea înecată? Moise a văzut asta. Cum? Prin știință? Prin credință, Moise a văzut asta. Tot ce a făcut el a fost prin credință, pentru că Dumnezeu i-a promis lui Abraham, părintele lui, că El va—El va vizita această națiune după patru sute de ani, și îi va aduce afară. Și prin credință, Moise a crezut Cuvântul care Dumnezeu l-a spus, și s-a cunoscut, ca prin credință, să fie conducătorul ales să-i scoată afară. El știa unde se afla. El și-a luat locul în gropile de nămol, ca un tencuitor de noroi, și a socotit ocară lui Cristos mai mari bogății decât să șadă pe tronul Egiptului. El a luat. . . El niciodată nu a spus, „Eu simpatizez cu aceasta.” El le-a luat locul și a mers cu ei! Slavă la. . . El le-a luat locul. Noi am mers cu ei.

¹⁰⁵ Nu-i de mirare că scriitorul inspirat a spus:

Eu voi lua calea cu cei puțini disprețuiți ai
Domnului,
Am pornit cu Isus, acum merg până la capăt.
Eu sunt în drum spre țara Canaanului. (Sigur.)

¹⁰⁶ Moise. S-a spus de către cineva că Moise a preferat, când el putea să fie fiul lui Faraon și să aibă strălucirea lumii, el mai degrabă ar fi un fiu al lui Abraham decât să fie fiul lui Faraon. Un fiu al lui Abraham, cel disprețuit, decât să fie fiul lui Faraon, împăratul.

¹⁰⁷ Eu mai degrabă aș fi fiul Domnului Isus, și părtașul Lui de slujbă, și să-mi iau locul cu oamenii respinși din această lume,

decât să fiu Președinte al acestor mari State Unite ale Americii, sau să fiu un Elvis Presley, sau un Pat Boone, sau oricine vrei tu să-l faci. Eu voi lua calea mea.

¹⁰⁸ Doamnele tinere ar trebui să-și ia calea lor. În loc să fie o—o Mary Pickford, sau vreo mare stea de cinema, ceva fată fermecătoare, ia-ți calea cu cei câțiva disprețuiți ai Domnului.

¹⁰⁹ Eu mai degrabă aș fi un predicator în amvon, predicând bogățiile de nepătruns ale lui Cristos, decât să fii o stea de cinema de la Hollywood, sau cea mai mare persoană de pe pământ. Dacă ar trebui să mănânc slab, să cerșesc, sau orice ar trebui să fac, eu îmi voi lua calea cu poporul Domnului. Prin credință, eu fac asta. Mi s-au oferit oportunități. Dar, prin harul lui Dumnezeu, eu încă văd prin credință.

Prin credință eu o pot vedea de departe;
 Și Tatăl nostru așteaptă în îndepărtare,
 Să ne pregătească un loc de locuit Acolo.

¹¹⁰ Un om de la impozitul pe venit a spus, zilele trecute, „De ce ți-ai predat casa la acea biserică? Ce te-a făcut să dai o casă de douăzeci și cinci de mii de dolari la acel mic tabernacol vechi care arată ca o grămadă de moloz?”

¹¹¹ Am spus, „Nu biserica a fost la care am dat-o. Este la oamenii care sunt acolo.” Eu nu am nimic din bunurile acestei lumi. Fiecare bănuț de bani care l-am luat vreodată este întors la această biserică. De ce? Credința mea este pe Dumnezeu, și nu pe lucrurile acestei lumi. Afecțiunile mele sunt deasupra. Și eu cred că a voastră e la fel, dacă sunteți în ordine cu Dumnezeu. E adevărat, că voi sunteți. Noi, prin credință, primim. Noi, prin credință, îl credem pe Dumnezeu.

¹¹² Moise, el a trebuit să facă o alegere. Și apoi el a trebuit, după ce a făcut o alegere, el a trebuit să se lupte cu credința, atunci, căci nu s-a temut de mânia împăratului. Acum, omeneste, el avea un drept să se teamă de mânie. El avea un drept să se teamă de mânia împăratului, dar el nu s-a temut. El nu s-a temut, pentru că el avea o slujbă de făcut, și el era în linia de datorie. Și lui nu i-a păsat ce a spus împăratul despre asta. El a luat calea Lui tot la fel.

¹¹³ Acum, Faraon, desigur, când el vede că este învins, el a vrut să-i dea lui Moise și copiilor. . . El a zis, „În regulă, eu îți spun ce voi face. Voi toți doar stați în țară și mergeți afară și aduceți jertfă Dumnezeului vostru.”

¹¹⁴ Acela-i felul cum lucrează diavolul. „Oh, tu poți fi religios. De ce nu mergeți voi acolo și să vă înscrieți la ceva biserică? Tu nu trebuie să faci toate aceste lucruri.” Un om îi spune soției lui. . .

¹¹⁵ Soția spune, „Soțule, am fost salvată. Nu mai am nevoie de manichiură, sau ruj și alte chestii. Gata cu toate astea. Gata cu petrecerile. Gata cu aceste lucruri de societate. Am ieșit din

aceasta! Eu îmi voi pune timpul să citesc Cuvântul, să am grijă de casă.”

116 „Acum, uite, dragă. Tu, tu poți fi religioasă, în regulă. Acum, uite, tu—tu mergi *aici*. Tu ai biserica greșită.”

117 Nu, tu nu ești. Tu ești în cea corectă. Dacă aveți un predicator care vă va predica asta, voi ar trebui să stați cu acesta. Cercetați înapoi prin Scripturi și aflați dacă aceea este corect.

118 „Oh,” a zis, „du-te *aici*. Ei nu—ei nu trebuie să facă asta aici. Vedeți? Ei nu fac asta aici.” Acela-i felul. . . „Du-te numai până acolo.” Dar el nu vrea ca tu să ieși din țară. Acela-i felul cum face diavolul. El nu vrea ca tu să ieși afară din lucrurile lumii; doar să aducă lumea înăuntru cu biserica.

119 Zilele trecute, venind în jos pe drum, mi-am pornit radioul. Și acolo era o—o cântare, și am continuat să ascult, și eu a trebuit să iau, aproape, cântecul până la capăt, înainte ca eu să pot spune dacă acesta era în mod absolut o cântare religioasă, sau diavolul încearcă să coboare lucrurile lui Dumnezeu la nivelul lumii. Voi nu puteți face asta! Dumnezeu să fie milostiv!

120 Mie nu-mi pasă câte albume scrie Elvis Presley, din toate cântările bune religioase. El încă este posedat de diavolul. El a trimis mai mulți copii în iad, și toate mișcările de care știu eu, în toată lumea în această zi. Pat Boone și restul din ei, el a aparținut la biserica lui Cristos; și Elvis Presley, un Penticostal; ei sunt Iuda Iscarioteanul, în forma acelor oameni. Diavolul încearcă să aducă lucrurile înalte ale lui Dumnezeu, așa ca ei să le poată amesteca aici jos. Oamenii nu se vor uita sus deasupra *acesteia*. Ei doar se uită *aici*, zic, „Păi, este tot la fel.” Nu este la fel. Ieși afară din țară.

121 A zis, „Tu poți doar să mergi câteva zile. Și tu du-te, stai în țară.” Sigur, el știa că ei se vor întoarce. Apoi el a aflat că aceea nu mergea, așa că el s-a gândit ceva diferit. El a zis, „Eu îți spun ce să faci. Voi mergeți afară oriunde vreți să mergeți, dar voi lăsați toate soțiile voastre, toți copiii voștri, și toate vitele voastre, înapoi *aici*. Tu să-i lași aici, și tu mergi afară.” Pentru că, el știa că ei aveau posesiune înapoi acolo, care i-ar fi ademenit înapoi.

122 Și asta-i ce îți spune diavolul ție. Doar atât timp cât tu lași unele din lucrurile lumii să atârne pe tine, încă vrei să fumezi, vrei să bei, vrei să te îmbraci ca lumea, asta e tot ce vrea diavolul.

123 Eu aud așa de mult despre alunecare. Eu nu cred că există așa de multă alunecare cum cred oamenii că există. Ei doar lasă prea multe posesiuni în Egipt să-i ademenească înapoi, asta-i tot. Alunecările nu sunt ce spun ei că sunt. Voi ați lăsat prea mult din lume acolo în urmă, care vă ademenește.

124 Frate, eu îți spun, când Israel s-a pregătit, la miezul nopții, ei aveau tot ce aveau în această lume, împachetate și gata să plece.

125 Dumnezeu trimite-ne o trezire ca aceea. Noi împachetăm totul, și ne pregătim să mergem. Strigătul miezului nopții vine, „Ieșiți afară să-L întâmpinați.” Tu mai bine să ai totul împachetat. Voi mai bine să nu aveți nimic, lumea aceasta, să vă ademenească înapoi, ceva sfori să vă țină jos. Împachetați. Să ne pregătim. Noi mergem.

126 Și voi știți ce? Eu vă spun, ei au fost așa de devotați lui Dumnezeu, încât Faraon a devenit așa de agitat la miezul nopții, el a spus, „Ieșiți afară! Ieșiți afară și porniți-vă. Luați tot ce aveți și plecați!”

127 Eu sunt așa de bucuros că un om poate trăi așa de aproape de Dumnezeu, încât diavolul nu știe ce să facă cu el. Așa este. Ieșiți afară! Plecați! Ascultați de Dumnezeu!

128 Prin credință, el a văzut promisiunea. Tencuitor de noroi, sau nu tencuitor de noroi, el și-a luat calea cu cei puțini disprețuiți ai Domnului. Faraon a zis, „Ia tot ce ai și ieși afară de aici! Eu nu știu ce să fac cu tine.” El era așa de devotat lui Dumnezeu, prin credință.

129 Credința va face minuni, dacă veți rămâne credincioși lui Dumnezeu. Prin credință, noi Îl vedem.

      Timpul nostru s-a terminat; trecut de timp.

130 Dar, prin credință, în această dimineață, ridicăți-vă ochii. Să nu vedeți ce este în jurul vostru, această lume modernă, ci priviți și vedeți pe Cel Care a dat promisiunea. Biblia a spus, „Noi nu vedem toate lucrurile perfect acum, dar noi îl vedem pe Isus.” Priviți la El, în această dimineață, și căile voastre vor fi schimbate.

131 În timp ce ne aplecăm capetele, doar un moment, pentru un cuvânt de rugăciune. Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la Mesaj.

132 Gândiți-vă în inima voastră acum. V-ați uitat la lucrurile lumii? Prin credință, îl vedeți voi pe Isus? Vă uitați la popularitatea voastră, biserica voastră? Care este starea ta socială cu lumea? Sau, îl vedeți voi pe Isus Care, în milă, S-a pus la dreapta Măririi în locurile Înalte, Care a suferit ca un martir, cel drept pentru cel nedrept? Nu vă puteți ridica ochii și să vedeți acel Pom al Vieții acolo? Atunci, părăsiți acest pom al științei și cunoștinței, și slujiți-L pe El.

133 Ați vrea să fiți amintiți în rugăciune înainte să mă rog? Ridicați-vă mâinile, pentru orice cerere de care ați putea avea nevoie. Dumnezeu să vă binecuvânteze. El vă vede toate mâinile.

134 Dacă tu ești un păcătos, ridică-ți ochii și privește acum. Dacă ați fost indiferenți, dacă ați avut mici certuri și lucruri mărunte, ce mai contează? Tu vei muri într-una din aceste zile. Ce zi? Poate astăzi! Tu nu știi. Într-o oră de acum, tu poți fi în iad, sau tu poți

fi în Cer. Dar voi trebuie să alegeți acum. Dacă există ceva în viața voastră care nu este corect, voi alegeți acum, prin credință.

¹³⁵ Tu zici, „Ei bine, dacă aș putea să mă răzbun pe ea! Dacă aș putea să mă răzbun pe el!” Nu contează ce au făcut ei, alege Viața. Alege Viața.

¹³⁶ Căci, Isus a spus, „Dacă din inima voastră nu iertați fărădelegile fiecărei persoane, nici Tatăl vostru Ceresc nu vă iartă.” Astfel doar ajungeți atât de aproape. Dacă există un singur lucru în inima ta împotriva oricărei persoane, păcătos sau un sfânt, tu ești în pericolul focului iadului.

¹³⁷ Acum ridicăți-vă ochii. Ce vezi tu, dușmanul tău? Sau, îl vedeți pe Mântuitorul vostru? La ce te uiți în dimineața aceasta?

¹³⁸ Dacă ești bolnav, și doctorul tău spune că nu te poți face bine, ridică-ți ochiul, la cruce, unde El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, cu rănilor Lui am fost vindecați. Nu vă uitați la ce spune doctorul; el lucrează în știință. Credința lucrează în țărâmul Duhului și al lui Dumnezeu. Să ne gândim la aceste lucruri acum în timp ce v-ați ridicat mâinile. Dumnezeu le-a văzut.

Să ne rugăm.

¹³⁹ O Dumnezeule Etern, în liniștea acestei închinări acum, după ce Mesajul a mers înainte, nu lasă acele semine din Cuvântul Tău, Doamne, să cadă pe pământ pietros. Nu lasa Mesajul, Doamne, să cadă în mărăcini, spini, ca grijile acestei vieți (ca Lot) să o poată sugruma, la sfârșit, să devină un repudiat. Dar, O binecuvântate Dumnezeule, lasă-l să cadă pe terenuri bune, fertile, pe inimi de pocăință. Și pe a mea, de asemenea, Doamne, ca noi toți să ne putem uita prin oglinda de privire a lui Dumnezeu, și să vedem Biserica respinsă a Domnului Isus, poporul respins, calea respinsă, și fie ca noi să umblăm în această cale glorioasă.

¹⁴⁰ Ca și Moise, el nu știa unde se ducea. Oamenii nu știau unde se duceau. Ei nu știau încotro să meargă. Ei doar au pornit.

¹⁴¹ Și, O Doamne Dumnezeule, așa cum acest imn frumos este cântat, prin credință noi putem vedea Țara aceea de departe. Să fie chiar acum, ca bărbații și femeile de aici să nu se gândească la ce o să spună lumea, sau cum merg ei. Fie ca ei doar să se ridice în duhul lor, și să meargă.

¹⁴² Moise a urmat Lumina, și Ea l-a condus la țara promisă. Fără să știe unde mergea, dar el doar a umblat în Lumină, spre acea țară care era mai frumoasă decât ziua.

¹⁴³ Admite, Doamne, astăzi, ca mulți dintre cei de aici să umble în Lumina Scripturii și în părtașia Duhului Sfânt, și cu Biserica; Biserica, Întâii-născuți, pruncii nou-născuți care L-au primit pe Cristos, și au fost umpluți cu Duhul Sfânt, conduși de Duhul. Fie ca noi să umblăm în această părtașie, împreună, în jurul articolelor lui Dumnezeu, slujindu-L în botez, în supunere

față de moartea, îngroparea, și învierea Lui. Fie ca noi să-L slujim în porunca Lui, „Zăboviți la Ierusalim până când sunteți înzestrați cu Putere de Sus.” Fie ca noi să-L slujim în vindecare Divină, rugându-ne pentru bolnavi. Fie ca noi să-L slujim în împărtășire, frângerea pâinii, cu curăție de inimă, părtășie în jurul Cuvântului lui Dumnezeu. Fie ca noi să-L slujim în toate articolele Lui Divine, până când Țara vine la vedere. Admite aceasta, Doamne. Ascultă rugăciunea noastră, așa cum noi o predăm toată Ție acum, în Numele Domnului Isus.

¹⁴⁴ Acum cu capetele noastre aplecate, în liniște, încet, să cântăm doar această cântare. Acum aceasta este închinare. Mesajul s-a terminat. Să nu plece nimeni. Doar fiți liniștiți. Să ne închinăm.

¹⁴⁵ Mesajul este corectarea. Gândiți-vă acum ce ați făcut, ce ar fi trebuit să faceți, ce v-a făcut ceea ce sunteți astăzi. Ceea ce vă face să fiți condamnați, astăzi, este pentru că ați făcut ceva ieri. Ce va fi mâine? Îndreptați-o astăzi, și voi veți fi liberi mâine. Vedeți? Voi trebuie să faceți o alegere. Cum puteți voi să o faceți? „Prin credință, eu acum mă dezleg de totul. Eu acum mă dezleg, și într-o zi mă voi duce Acolo.”

În dulcele de odată și-odată,
Ne vom întâlni pe acel frumos . . .

Doar închinați-vă Domnului în duhul vostru acum.

În dulcele de odată și-odată,
Ne vom întâlni . . .

Acea Biserică disprețuită, merge greu, dar ne vom întâlni într-o zi.

Către Tatăl nostru bogat de Sus,
Noi vom oferi tributul nostru de laudă,
Pentru darul glorios al dragostei Lui,
Și binecuvântările care sfințește a noastră . . .

Cu cei puțini disprețuiți ai Domnului, prin credință, eu aleg.

În dulcele (în dulcele) cu . . . (odată și-odată)
Ne vom întâlni pe acel Țărm frumos; (odată și-
odată)

În dulcele (în dulcele) odată și-odată,
Ne vom întâlni pe acel Țărm frumos.

Există o Țară care este . . .

Doar închinați-vă Lui. Aceasta este închinarea.

. . . credință eu pot vedea . . .

Prin credință eu îmi fac alegerea.

Oh, Tatăl așteaptă . . .

¹⁴⁶ Eu îi văd pe toți ai Domnului Acolo, Fratele George, Fratele Seward, toți sfinții.

. . . noi un loc de locuit Acolo. (Da, Doamne!)
 . . . dulce. . .

¹⁴⁷ Tatăl ei, Howard, Edward, toți prietenii vechi sfințiți care au luat Calea, în urmă acolo, cu mult timp în urmă.

În dulcele (Da, Doamne!) odată și-odată (odată și-odată),

Ne vom întâlni pe acel țărm frumos.

Vom cânta pe acea frumoasă. . . (O Dumnezeule!)

Cântările melodioase ale celor binecuvântați,
 (Slavă lui Dumnezeu!)

. . . nu se vor mai întrista,

Nici un oftat pentru binecuvântările de odihnă.
 (Loc de odihnă!)

În dulcele, dulcele odată și . . . (odată și-odată)
 Ne vom întâlni pe acea frumoasă. . .

58-0720M Prin Credință, Moise
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org